

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Hanne Severinsen (V):

Først om planloven: Der er tale om en sammenskrivning og forenkling af nogle love, der nu har virket i mange år. Man har i amterne og kommunerne forsøgt sig frem, og der har været gode sider, og der har været dårlige sider. Jeg synes, at dette lovforslag bærer præg af, at man har taget de mange erfaringer til efterretning og prøvet at gøre det hele så smidigt og ubureaukratisk som muligt, for selv om planloven har fungeret som et udmærket instrument, så har der jo været vel meget dobbeltadministration. Der har været lidt for meget med, at man følte, det var et bureaukрати. Når man skulle begynde med en byggesag, så skulle man først det ene og så det andet, og man havde svært ved at overskue, hvor mange instanser der i virkeligheden skulle spørges.

Derfor har der jo også været både ministerens enkle og effektive udkast, og der har været Lotz 3-betænkningen, og alt det er indarbejdet i forslaget til planlov, som derved afskaffer det meste af den dobbeltadministration, som man har haft, og gør tingene langt mere enkle og langt mere smidige, uden at man derved forlader det princip, som er det overordnede, nemlig ramkestyring og decentralisering.

Vi har hæftet os ved formålsparagraffen og diskuteret den lidt, fordi man jo ikke mere taler direkte om den ligelige udvikling i landet, man taler om en hensigtsmæssig udvikling i hele landet. Vi opfatter det ikke sådan, at man ændrer på formålet, men at man styrker det. Nok skal landet være ligeligt, men det kan selvfølgelig ske på forskellige betingelser, fordi nogle områder har mere af noget end andre.

Vi er meget godt tilfreds med, at der er så klar en myndighedsstruktur og ansvarsfordeling i planloven. Så kan man selvfølgelig diskutere, om man er gået vidt nok i decentraliseringen, og det har vi diskuteret en hel del i Venstre. Vi har – og det er sikkert ikke nogen hemmelighed – altid ment, at når man havde den overordnede regionplanlægning i orden, så havde man også fastlagt beskyttelseslinjer og fastlagt, hvor det åbne land skulle fungere, og så var der i og for sig ikke nogen grund til, at selve administrationen af by- og landzoneloven lå i amterne.

Vi havde altså gerne set, at man gik videre, og der foregår jo også allerede frikommuneforsøg. Derfor vil vi i udvalget se lidt nærmere på, hvordan det er gået med forsøgene i de kommuner, som har administreret by- og landzoneloven selv.

Vi har noteret os med glæde, at der i hvert tilfælde er sket en afbureaukratisering på området, idet man jo altså for ganske almindelige byggesager og landbrugssager nu simpelt hen fjerner bestemmelsen om, at de kræver zone-lovstilladelse. Derved har vi sådan set fjernet en af de væsentlige anker ved, at amtet skulle administrere by- og landzoneloven, nemlig at mange følte, at bare fordi de boede på landet, skulle de altså to steder med nogle ganske almindelige byggesager. Det håber vi at vi er kommet til livs, og vi vil som sagt gerne overveje, om man ikke kunne gå endnu videre.

Vi er enige i princippet om, at man giver samtidige tilladelser med lokalplanlægningen, det såkaldte bonuslokalplanprincip, det forenkler hele proceduren. Vi er overbevist om, at når amter og kommuner kender de retningslinjer, der gælder for fredning og beskyttelse osv., kan de lige så godt som alle mulige andre læse, hvad de skal tage hensyn til, og lade det indgå i lokalplanlægningen, så man ikke fra borgernes side føler, at man ustandselig skal begynde forfra i en hvilken som helst sag.

Vi ønsker, at det skal ligge fast, at vi også har den overordnede planlægning, for selvfølgelig er der et landsplanhensyn. Derfor synes vi, at det er en spændende tanke, at landsplanredegørelsen bliver en, som den tiltrædende regering kommer med, for derved bliver den et egentligt politisk budskab.

Man kan selvfølgelig sige, at der har været politiske budskaber i nogle af de forskellige landsplanredegørelser; der er kommet hvert eneste år, men nyhedens interesse er ligesom gået lidt af dem, og det er mere blevet en landsplanredegørelse for landsplanredegørelsens skyld, eller man har taget et tema op, eller hvad ved jeg. Men i og med at det bliver et signal fra den nye regering, så kan det netop påkalde sig en overordnet interesse, hvilke landspolitiske interesser vi skal varetage, og det synes vi er en god idé.

Jeg vil sige, at jeg opfatter netop det, at man forenkler og tydeliggør, hvor man skal henvende sig, og hvem der er rette myndighed, som en